

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาแรงงาน กรณีศึกษา ด้านการเขียนแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการผลิต

Cooperation between the Public and Private Sectors of Workforce Development: A Case Study of Computer Aided Designing (CAD) and Computer Aided Manufacturing (CAM)

บทความวิจัย

กิติมา ชุมอาจ^๑

Kitima Chumart^๑

กมลพร กัลยานมิตร^๒

Kamolporn Kanlyanamitra^๒

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผสมระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนเกี่ยวกับการพัฒนาแรงงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนแบบและการผลิตโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ข้อมูลที่ต้องการได้มาจากเอกสาร และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ให้ข้อมูล ๑๔ ท่าน โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์เชิงพรรณนาส่วนการวิจัยเชิงปริมาณนั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงปริมาณคือนักศึกษาอาชีวศึกษา ด้วยการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็นเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณก็คือ แบบสอบถามซึ่งวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา (ความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า สาเหตุของปัญหาความขาดแคลน ได้แก่ ความล้มเหลว ไม่ต่อเนื่อง และความขัดแย้งในการนำนโยบายไปปฏิบัติ งบประมาณมีไม่เพียงพอ ภาพลักษณ์ในทางลบของนักศึกษาอาชีวศึกษา ขาดความพร้อมในการสอนและด้านเทคโนโลยี สิ่งที่ค้นพบจากการวิจัยเชิงปริมาณมีประเด็นหลักดังนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่ตัดสินใจด้วยตัวเองในการเลือกเรียน ที่สำคัญก็คือ เนื้อหาสาระของรายวิชาน่าสนใจ และครูผู้สอน ตลอดจนอาจารย์แนะแนวก็มีประสบการณ์ในการสอนและแนะแนวผู้ปกครอง ส่งเสริมให้เลือกเรียนตามความต้องการ ข้อค้นพบพบว่า ภาครัฐควรมุ่งมั่นไปในเรื่องที่เป็นรูปธรรมได้จริง จริใจในการแก้ปัญหา ภาคการศึกษาควรต้องมีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้จริงหลังจากจบการศึกษา ภาคเอกชนต้องการการสนับสนุนด้านมาตรการลดหย่อนภาษี และการฝึกอบรม

^{๑,๒} สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Public Administration Department, Faculty of Political Science, Bangkok Thonburi University

^๑ E-mail: Kitima@itsolution.co.th

คำสำคัญ: ความร่วมมือ, การพัฒนาแรงงาน, การเขียนแบบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการผลิต, การผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการผลิต

Abstract

The study was mixed in character as the qualitative and the quantitative methods. The main objectives of the study of factors and investigate the cooperation between the public sector and the private sector with regard to the labor development particularly computeraided designing and computeraided manufacturing and to ascertain the difficulties and obstacles springing from the cooperation between the two sectors. The required information is derived from the documents by In-depth interviews with 14 respondents. Quantitative tools were semi-structured interviews using content analysis and the data triangle. Quantitative research samples are vocational students by sampling irrespective of probability. Quantitative data collection tools were questionnaires which were analyzed by using descriptive statistics (mean frequency and standard deviation)

From the analysis of qualitative data, it was found that the causes of the shortage were discontinuity and conflict of policy implementation. Budget is not enough, although the state has a tax reduction policy, negative image of vocational students and lack of teaching and technology.

The results from quantitative research are as follows: Most students decide by themselves to choose a course. The key is the content of the course is interesting. Teachers and counselors are experienced in teaching and counseling. Parents are encouraged to choose the required course. Quantitative and qualitative data analysis results are the following suggestions should focus on practical issues. Public and private sectors must provide financial support for training.

Keywords: Cooperation, Workforce Development, Computer Aided Designing (CAD), Computer Aided Manufacturing (CAM)

บทนำ

จากข้อมูลของธนาคารโลก (World Bank) ที่ทำการสำรวจเก็บข้อมูลจากองค์กรธุรกิจทั่วโลกประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ แห่ง จาก ๑๓๕ ประเทศ พบว่า ธุรกิจในประเทศไทยประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกว่า ๓๘.๘% ของกลุ่มตัวอย่าง นับว่ามากเป็นอันดับ ๑ ในอาเซียน ทิ้งห่างรองอันดับสองอย่างมาเลเซีย (๒๐.๒%) (Nation Bloc, 2556) ซึ่งปัจจุบันปัญหาการขาดแคลนแรงงานทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพนั้นมีสาเหตุหลัก ๆ คือภาคการศึกษายังผลิตกำลังคนได้น้อยกว่าความต้องการของตลาดแรงงาน ด้านค่านิยมในการศึกษา ผู้จบการศึกษาสายวิชาชีพยังนิยมเรียนต่อในระดับปริญญาตรีจึงทำให้มีผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานน้อย ด้านคุณภาพผู้เรียน/แรงงาน ซึ่งส่วนหนึ่งยังไม่สอดคล้องกับความต้องการและเป็นที่ยอมรับจากสถานประกอบการ ด้านคุณภาพครูขาดแคลนครูผู้สอนในระดับอาชีวศึกษา

ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพด้านความร่วมมือในการผลิตและพัฒนากำลังคน ขาดระบบกลไกในการประสานความร่วมมือระหว่างฝ่ายผลิต ฝ่ายผู้ใช้ และระหว่างฝ่ายผลิตกับฝ่ายผู้ใช้ และหน่วยงานด้านนโยบายการผลิตกำลังคนของรัฐบาลพัฒนาระบบขนส่งทางราง ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคน ยกย่องมหาวิทยาลัยสู่ระดับนานาชาติ ซึ่งสาเหตุเหล่านี้ได้ถูกหยิบยกมาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา

ร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กระทรวงแรงงาน, ๒๕๕๖)

ดังนั้น ผู้วิจัยเล็งเห็นว่า ปัจจุบันปัญหาการขาดแคลนแรงงานด้านออกแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นแรงงานสาขาเฉพาะถือเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาแรงงาน ในภาคอุตสาหกรรม และการพัฒนาภาคการผลิตของไทย อีกทั้งเกี่ยวเนื่องถึงการพัฒนาประเทศเป็นปัจจัยสำคัญ เนื่องจากการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เข้ามาในการออกแบบสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการออกแบบ เพิ่มคุณภาพของงานออกแบบ และลดต้นทุนการออกแบบและการผลิตที่มีส่วนสำคัญโดยสามารถนำความรู้ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ของแรงงานมาใช้ประโยชน์ในการเพิ่มผลิตภาพทางเศรษฐกิจ ดังนั้น การศึกษาถึงความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาแรงงาน กรณีศึกษาด้านการเขียนแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการผลิต เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในปัจจุบัน และแนวทางการพัฒนาด้านแรงงานจากผู้ที่เกี่ยวข้องไปปรับปรุงพัฒนานโยบาย เพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน อีกทั้งสามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยเพื่อเพิ่ม

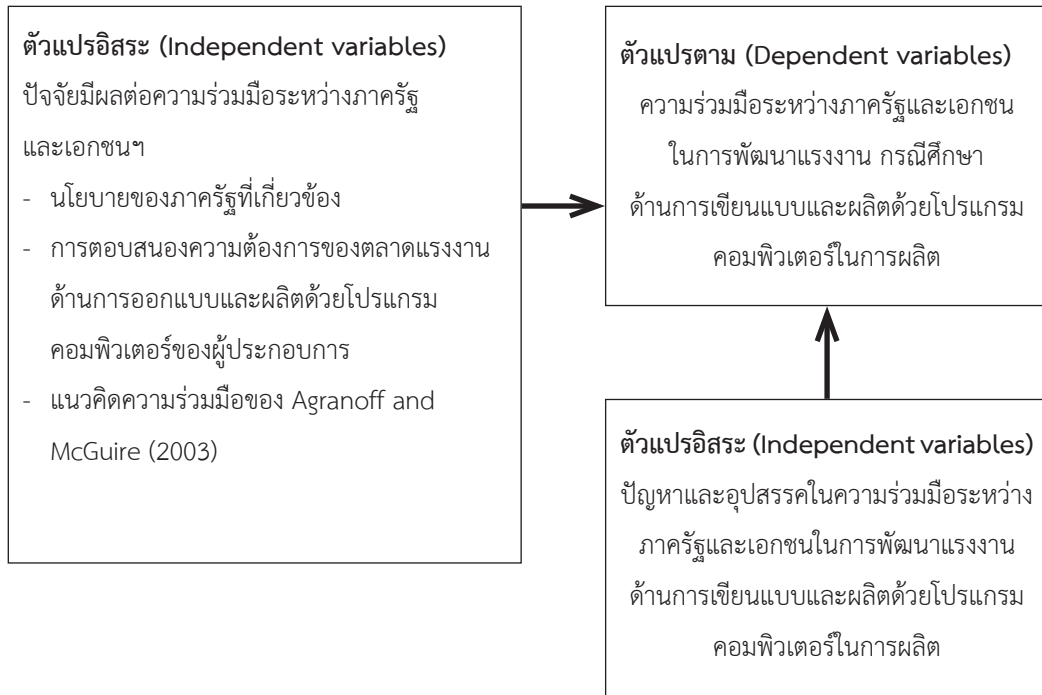
โอกาสในการแข่งขัน และสามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานอาชีพ การตลาดของแรงงานอุดมศึกษาอย่างบูรณาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาถึงปัจจัย ปัญหา และอุปสรรคของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาแรงงาน กรณีศึกษาด้านการเขียนแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการผลิต

กรอบแนวคิดงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงทฤษฎี วรรณกรรม นโยบายแนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นโยบายของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง การตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานด้านการออกแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของผู้ประกอบการ แนวทางแก้ปัญหาของภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนแนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิ อีกทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากข้อมูลการสัมภาษณ์ในเชิงลึกจากผู้มีประสบการณ์และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงานซึ่งได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาถึงปัจจัย ปัญหา และอุปสรรคของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาแรงงาน กรณีศึกษาด้านการเขียนแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการผลิต เพื่อนำไปสู่การจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและแผนปฏิบัติการอย่างบูรณาการ อย่างเป็นระบบและครอบคลุมทุกมิติ ด้วยการผลักดันแนวทางการความร่วมมือ ของ Agranoff and McGuire (2003) โดยนำประเด็นต่าง ๆ มาเชื่อมโยงกันดังแผนภาพประกอบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Kye Woo Leea, Dae Hong Kimb, Ha Kyeo-
ngLeec (2016) Meister Vocational High School
มีประสิทธิภาพด้านต้นทุนมากขึ้นหรือไม่? เนื่องจากการ
ว่างงานของเยาวชนเริ่มแย่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ในเกาหลี รวมทั้ง
ทั่วโลกให้ความสำคัญกับการศึกษาและฝึกอบรมด้านเทคนิค
และอาชีวศึกษามากขึ้น บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ
ประเมินความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจและความคุ้มค่าของ
โครงการ Meister High School (MHS) ซึ่งเป็นโครงการ
โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของเกาหลีที่เปิดตัวใน
ปี ๒๕๕๓ เทียบกับตัวเลือกการลงทุนอื่น ๆ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งโรงเรียนอาชีวศึกษาระดับสูง (RVHS) และโครงการ
ระดับมัธยมต้น (GHS) การศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าปัจจุบัน
มูลค่าปัจจุบันของการลงทุนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วไปเป็นไปในเชิงบวก
และมีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามผลตอบแทน
ทางเศรษฐกิจในการลงทุนใน MHS มีค่าเท่ากับหรือน้อยกว่า

เงินลงทุนใน RVHS และประสิทธิภาพด้านต้นทุนของ MHS
ต่ำกว่า RVHS มากนัก นอกจากนี้อัตราผลตอบแทนทาง
เศรษฐกิจของการลงทุนใน RVHS สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย (GHS) ที่สูงกว่าหลักสูตรการศึกษาระดับ
อุดมศึกษา แม้ในขณะที่หนึ่งในสามของผู้สำเร็จการศึกษา
RVHS ยังศึกษาระดับอุดมศึกษาในขณะที่ทำงานอัตราการ
กลับมาของเศรษฐกิจภายในประเทศสูงกว่าระดับ GHS
ตามด้วยการศึกษาที่สูงขึ้น ดังนั้น ในอนาคตจะมีประสิทธิภาพ
มากขึ้นและควรมีการปรับปรุงและขยายโรงเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้นอย่างสม่ำเสมอมากกว่าที่โรงเรียน Meister หรือ
โรงเรียนมัธยมทั่วไป

Sandra Hasanefendic, Manuel Heitor, Hugo
Horta. (2016) การฝึกอบรมสำหรับงานใหม่: บทบาท
ของการศึกษาระดับอุดมศึกษาทางเทคนิคและอาชีวศึกษา
และความเกี่ยวข้องกับนโยบายวิทยาศาสตร์ในโปรตุเกส
บทความนี้รวบรวมบทบาทของการศึกษาระดับสูงทาง
ด้านเทคนิคและอาชีวศึกษาในการฝึกอบรมแรงงานและ

มีนัยสำคัญสำหรับนโยบายวิทยาศาสตร์ในโปรตุเกส การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศในโปรตุเกสและ ตะวันตก (เนเธอร์แลนด์และเยอรมนี) ในยุโรปชี้ให้เห็นว่า การศึกษาระดับสูงด้านเทคนิคและอาชีวศึกษากำลังสร้าง รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในแง่ของสถาบันตัวกลางใหม่ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นการใช้ปัญหาควบคู่กับการใช้ การวิจัยเชิงระยะสั้น การเรียนรู้และการฝึกอบรมมีมากขึ้น ตามการวิจัยและเหนือสิ่งอื่นใดรวมถึงคุณค่าทางสังคมและ เศรษฐกิจโดยผ่านทางการและโดยส่วนใหญ่แล้วกลไก การทำงานร่วมกันแบบไม่เป็นทางการ การปฏิบัติเหล่านี้ อาจเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจหรือนโยบาย แต่เป็นโอกาส สำหรับการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ในระดับองค์กรและเนื้อหา สำหรับกรณีของโปรตุเกสการวิเคราะห์ของเราชี้ให้เห็นว่า การเน้นการวิจัยเชิงระยะสั้นในการศึกษาระยะสั้นอาจช่วย เพิ่มความเชื่อถือในสถาบันของการศึกษาในระดับสูงด้าน เทคนิคและอาชีวศึกษาของโปรตุเกสโดยการมีส่วนร่วมกับ นักกิจกรรมภายนอกในท้องถิ่นในการฝึกอบรมแรงงาน นอกจากนี้ยังอาจช่วยกระตุ้นการกระจายความหลากหลาย ทางสถาบันและหลักสูตรที่จำเป็นในการศึกษาระดับ อุดมศึกษา

Catherine Bédoué, Jean-François Giret. (2011) การขาดแคลนแรงงานที่จบการศึกษา: คือ การ ลงโทษในตลาดแรงงานฝรั่งเศส? การศึกษาครั้งนี้ศึกษา ผลกระทบของการศึกษาของความไม่สอดคล้องเกี่ยวกับ ความพึงพอใจของค่าจ้างในการทำงานและการหางานใน ตลาดแรงงานในฝรั่งเศส ในทางตรงกันข้ามเราแยกความ แตกต่างระหว่างการจับคู่แวนอน (การจับคู่กับสาขาวิชา) และการแข่งขันตามแนวตั้ง (งานตรงกับระดับคุณวุฒิ) ในด้านหนึ่งและทักษะ (การประเมินผลงานของพนักงาน) เราใช้ข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นของฝรั่งเศส “Generation 98” ในตัวอย่างของ ๒๒,๗๘๐ จากหนุ่ม อาชีวศึกษาจบการศึกษาถามเกี่ยวกับสถานการณ์การจ้าง

งาน ๓ ปีหลังจากออกจากโรงเรียน เราแสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ใดที่ได้รับการคัดเลือกมีน้อยมากในสถานการณ์ ที่ตรงกัน เราพบว่าสถานการณ์ของความไม่สอดคล้องใน แนวตั้งและความแตกต่างของทักษะมีผลกระทบเชิงลบ ต่อค่าแรงในขณะที่สถานการณ์ไม่ตรงกันในแวนอนไม่ได้ อย่างไรก็ตามความไม่สอดคล้องในแวนอนจะเพิ่มทั้งความ ไม่พอใจในงานและความปรารถนาที่จะหางานอื่นแม้ว่างาน ของพวกเขาจะมีคุณสมบัติเพียงพอและเหมาะสมอย่างการ การอภิปรายเกี่ยวกับการประเมินโครงการฝึกอบรมวิชาชีพ

วิธีดำเนินการวิจัย

เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งวิธีการดำเนินการวิจัยในความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาแรงงาน กรณีศึกษา ด้านการเขียนแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการผลิตนั้น ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าวิธีวิจัยถือเป็นหัวใจสำคัญใน การดำเนินการวิจัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของทฤษฎี (Theory) การศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (Review of Literatures) สำหรับงานวิจัยเชิงคุณภาพนั้นได้ กำหนดเครื่องมือ คือ แบบสัมภาษณ์โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก แบบไม่มีโครงสร้างหรือกึ่งโครงสร้าง (Unstructured or semi-structured interview) โดยข้อคำถาม บทสัมภาษณ์ได้กำหนดตามแนวคิดความร่วมมือของ Agranoff and McGuire (2003) สร้างการเรียนรู้ร่วมกัน การร่วมกันหาข้อตกลงการร่วมสร้างการพึ่งพาอาศัยกัน การแบ่งทรัพยากรร่วมกัน การวางแผนเชิงกลยุทธ์ร่วมกัน การปฏิบัติงานร่วมกัน การเจรจาต่อรองระหว่างองค์การ ร่วมกัน เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์วิธีการเก็บข้อมูล (Collections Data Process) จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) แล้วสรุปเป็นข้อเสนอแนะซึ่งเน้นให้

ความสำคัญกับการศึกษาเฉพาะกรณี (Unique case orientation) โดยอาศัยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้มีประสบการณ์ และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและปฏิบัติงาน จากการสุ่มแบบเจาะจงอย่างง่าย โดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๑๔ คน โดยแบ่งออกเป็นภาคีรัฐ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนในการกำหนดนโยบายกระทรวงแรงงาน อาชีวศึกษา กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อาจารย์ผู้สอนในสถาบันอาชีวศึกษาของรัฐบาล ภาคเอกชน ได้แก่ เจ้าของกิจการ สถานประกอบการ และอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอาชีวศึกษาของเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก และมีรายละเอียดของข้อมูลรอบด้านตามแนวคิดของ Patton (patton, 1990: 53) และสำหรับงานวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยเลือกใช้การแจกแบบสอบถามจากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาของรัฐบาลและเอกชน เป็นการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน ๔๐๐ คน จากนั้นรวบรวมผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาแรงงาน กรณีศึกษาด้านการเขียนแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการผลิตนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่าเนื่องจากนโยบายที่เป็นรูปธรรม ควรสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และการดำเนินงานของภาครัฐถือเป็นปัจจัยสำคัญ โดยได้ยกตัวอย่างเช่น ควรกำหนดนโยบายเชิงปฏิบัติการให้ลงลึกถึงทุกภาคส่วน การประชาสัมพันธ์ให้ภาคเอกชนรับทราบถึงสิทธิประโยชน์ สำหรับความร่วมมือของภาครัฐในด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาแรงงาน กรณีศึกษาด้านการเขียนแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการผลิตนั้น ควรมีการกำหนดให้

ภาครัฐมีนโยบายมาตรฐานฝีมือแรงงาน มีนโยบายการลดหย่อนภาษีเพื่อการฝึกอบรมพนักงานของสถานประกอบการ

สำหรับความร่วมมือของภาครัฐที่มีต่อสถานศึกษาของรัฐและเอกชนในด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาแรงงาน กรณีศึกษาด้านการเขียนแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการผลิต ได้แก่ มีการติดต่อกับกรมพัฒนาฝีมือแรงงานของจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการฝึกอบรมการใช้โปรแกรมเฉพาะ ควรมุ่งเน้นการดำเนินนโยบายเชิงปฏิบัติการให้ลงลึกถึงทุกภาคส่วน ดำเนินนโยบายให้เกิดความร่วมมือกันอย่างแท้จริง โดยเริ่มจากการศึกษาหาข้อมูลจากระดับล่าง รัฐควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการแนะแนวการศึกษาต่ออาชีวะ และการดำเนินนโยบายความร่วมมือ เพื่อนำมาพัฒนาให้เกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริงไม่ควรกระจุกตัวอยู่เฉพาะเขตอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนนโยบาย มีการสนับสนุนโปรแกรมสำหรับสถานศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอนในด้านของปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือของภาครัฐที่มีต่อเจ้าของกิจการ สถานประกอบการในด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาแรงงาน กรณีศึกษา ด้านการเขียนแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการผลิตนั้น ได้แก่ การดำเนินนโยบายประสบปัญหา คือ ความเชื่อ ค่านิยมของผู้ปกครองต้องการให้ลูกหลานเรียนจบปริญญาตรี จบประมาณไม่เพียงพอ นโยบายขาดความต่อเนื่อง

เนื่องจากการบริหารงานแผ่นดิน มีความขัดแย้งในการดำเนินนโยบาย ภาครัฐควรดำเนินนโยบายให้เข้าถึง SME อย่างจริงจัง และมีการประสานงาน ติดตามผลวัดผล เพื่อให้เกิดประสิทธิผลการดำเนินนโยบายที่แท้จริง อีกทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาของรัฐและเอกชน คือ ปัจจุบันมีการเรียนในรูปแบบทวิภาค ซึ่งขาดการศึกษาวิชาจิตวิทยาวัยรุ่น ถึงความพร้อมในการทำงาน ความรับผิดชอบ ครูผู้สอนขาดความพร้อม ในการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ

เด็กไม่ได้ทดลองการปฏิบัติจริง เนื่องจากขาดเครื่องมือ อุปกรณ์การดำเนิน ขาดความเชื่อมโยงในการร่วมมือของ ภาคการศึกษาภาคเอกชนที่เป็นรูปธรรม ซึ่งควรมีภาครัฐ เป็นตัวกลาง ขาดแคลนเครื่องมือ อุปกรณ์ โปรแกรม งบประมาณในการฝึกอบรมครูผู้สอน การดำเนินนโยบาย ให้หันมาเรียนอาชีวะ การแนะนำยังไม่สามารถสร้างความ เข้าใจให้เห็นถึงภาพที่ชัดเจนว่าหากเลือกเรียนสาขานี้แล้ว สิ่งที่จะได้รับคืออะไร ความต้องการของตลาดแรงงานมีมาก เพียงใด ค่านิยมของผู้ปกครองและภาพลักษณ์ของอาชีวะ นโยบายบางอย่างไม่ส่งผลให้เกิดการพัฒนาอย่างแท้จริง เช่น นโยบายห้ามติดศูนย์ ทำให้เด็กขาดประสิทธิภาพ และการแข่งขันของสถาบันที่สูงขึ้นในการรับนักศึกษา จำนวนมากทำให้ไม่สามารถจัดการสอบคัดเลือกได้

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ สำหรับข้อมูลส่วนตัวของ ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับเพศส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สถานภาพการศึกษา สูงสุด ส่วนใหญ่เป็นประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง รายได้ ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน มีรายได้เฉลี่ยมากที่สุดต่ำกว่า ๒๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน สาเหตุที่ตัดสินใจในการเข้าศึกษา ด้านการเขียนแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการผลิต คือ สนใจมาเรียนเองมากที่สุด ข้อมูลปัจจัย ที่มีผลต่อความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการ พัฒนาแรงงาน กรณีศึกษาด้านการเขียนแบบและผลิตด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการผลิต พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสำหรับด้านความต้องการของ ตลาดแรงงาน คือ มีจำนวนอาชีพรองรับเหมาะสมกับจำนวน ผู้สำเร็จการศึกษา ระบบการรักษาความปลอดภัยของ นักศึกษาเหมาะสม ความน่าสนใจของเนื้อหาวิชาเรียน ด้านอาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอน มีประสบการณ์ในการสอน ด้านสภาพแวดล้อมครอบครัว ในขณะที่ตัดสินใจเลือก ผู้ปกครองให้เรียนในสาขาวิชา ที่นักศึกษาถนัดมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑. พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐและเอกชนนั้น การประชาสัมพันธ์ถือเป็นปัจจัย ที่มีความสำคัญเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในความร่วมมือ การดำเนินงานด้าน CSR ถือเป็นส่วนหนึ่งในการทำให้เกิด ประสิทธิภาพในการจัดการความร่วมมือ ผู้วิจัยเห็นได้ว่า หากมีการประชาสัมพันธ์ที่ดีแล้วนั้น จะได้รับความร่วมมือ จากส่วนที่เกี่ยวข้องได้ดีขึ้น เนื่องจากทำให้เกิดการรับรู้ ถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นหากได้รับความร่วมมือช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน

๒. สำหรับความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการพัฒนาแรงงาน กรณีศึกษาด้านการเขียนแบบและ ผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการผลิต พบว่า รูปแบบ ความร่วมมือ (Models of Collaborative Management) ควรจะมีรูปแบบความร่วมมือแนวตั้ง ความร่วมมือเป็นไป ในลักษณะการเสนอของบประมาณ หรือการสนับสนุน ด้านการเงิน รวมทั้งทรัพยากรอื่น ๆ ที่จำเป็นแก่องค์กรนั้น ควรรวบรวมบุคคลและองค์การเข้ามาร่วมมือจากขอบเขต แห่งภาระหน้าที่ ควรสร้างระบบในการพัฒนา ซึ่งจะทําให้ เกิดความร่วมมืออย่างดี ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าการสนับสนุน ความร่วมมือกันทุกภาคส่วนควรต้องมีการกำหนดขอบเขต ภาระหน้าที่ที่ชัดเจนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างมี ทิศทางและถูกต้อง

๓. ภาครัฐควรเข้าไปสนับสนุนให้ภาคเอกชน โดย การผลักดันสนับสนุนของภาครัฐ ประสานความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน อีกทั้งการลดหย่อนภาษี ถือเป็นอีกนโยบายที่สามารถสนับสนุนให้กับภาคเอกชน ในการพัฒนาแรงงานทักษะได้ดีขึ้น ดังนั้น หากมีการส่งเสริม การลดหย่อนภาษีให้กับสถานประกอบการที่มีการพัฒนา บุคลากรก็จะเป็นแรงสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาแรงงาน ทักษะได้อย่างดีขึ้น

๔. ปัญหา และอุปสรรคของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาแรงงาน กรณีศึกษา ด้านการเขียนแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการผลิตนั้น พบว่า การประสานงานด้านนโยบายยังมีน้อย และมีการกระจุกตัวของการดำเนินนโยบายเฉพาะเขตอุตสาหกรรมหลัก งบประมาณไม่เพียงพอ ซึ่งแน่นอนสิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ก็คือ เงินทุน หากงบประมาณที่ให้ลงไปไม่เพียงพอที่จะสามารถนำไปใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาความร่วมมือก็จะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่สามารถจัดกิจกรรม หรือมีโครงการเพื่อให้เกิดการพัฒนาความร่วมมือได้

๕. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนฯ ด้านการจัดการเรียนการสอนนั้น ด้านหลักสูตร (เนื้อหาวิชาที่เรียน) มีระดับการตัดสินใจเลือกเรียนฯ มากที่สุด ซึ่งจากผลการศึกษาสามารถวิเคราะห์ได้ว่าการพัฒนาหลักสูตรถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการตัดสินใจเลือกเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้หันมาเรียนอาชีวศึกษามากขึ้น อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่จะต้องมีการพัฒนาหาความรู้ทักษะเพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อให้ทันต่อเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าหากนำแนวคิดการบริหารจัดการความร่วมมือของ Agranoff and McGuire (2003) มาจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ได้ดังนี้

๑. สร้างการเรียนรู้ร่วมกัน โดยกำหนดกระทรวง หน่วยงานจัดให้มีการสัมมนาทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่แท้จริงของทุก ๆ ฝ่ายและกำหนดให้แรงงานจังหวัดมีหน้าที่หลักในการพบปะพูดคุยกับสถานประกอบการในพื้นที่ถึงความคืบหน้า

๒. ร่วมกันหาข้อตกลง ควรเปิดช่องทางในการแสดงความคิดเห็นของสาธารณะ ร้องเรียน เสนอแนะ ที่มีต่อความร่วมมือ และนำข้อมูลไปแก้ไขเพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้แสดงถึงความต้องการที่สามารถทำให้เกิดขึ้นจริงได้

๓. ร่วมสรรค์สร้างเป้าหมาย ควรมีการกำหนดเป้าหมายของแต่ละกระทรวง หน่วยงาน รวมทั้งภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการดำเนินการให้เป็นไปตามที่วางไว้ อย่างชัดเจนและแบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน

๔. พึ่งพาอาศัยกัน ควรกำหนดให้สถาบันอาชีวศึกษาเป็นตัวกลางในการประสานความร่วมมือด้านการพึ่งพาอาศัยกันจากภาครัฐ และภาคธุรกิจ โดยจัดให้มีการลงพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พร้อมกับการนิเทศน์ศึกษาฝึกงาน เพื่อนำปัญหาและผลที่ได้รับมาทำการปรับปรุงตั้งแต่ระดับนโยบายเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๕. แบ่งทรัพยากรร่วมกัน ควรกำหนดให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นตัวกลางในการประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนที่มีขนาดใหญ่ เพื่อให้เกิดการแบ่งปันความรู้ อุปกรณ์ เครื่องใช้ เทคโนโลยีต่าง ๆ อีกทั้งประสานกระทรวงการคลังในการพิจารณาลดภาษีให้กับสถานประกอบการ ที่ให้ความช่วยเหลือ

๖. วางแผนเชิงกลยุทธ์ หากภาครัฐไม่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ควรดำเนินการจ้าง Outsource ที่มีความชำนาญเข้ามาดำเนินการประสานงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ อีกทั้งได้ทราบข้อมูลที่แท้จริง และเป็นกลาง

๗. ปฏิบัติงานร่วมกัน ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ภาคเอกชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง สำหรับหน่วยงานบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงและสามารถติดต่อปรึกษา พร้อมทั้งเสนอแนะ เช่น มีเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างเข้าอกเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างเต็มที่

๘. มีการเจรจาต่อรองระหว่างองค์การร่วมกัน
ควรมีการลงพื้นที่จริงของหน่วยงานที่เป็นกลางเพื่อนำมา
ศึกษาสาเหตุของปัญหา จากนั้นจัดการเสวนาเพื่อให้เกิด
การเจรจา แก้ไขปรับปรุงปัญหาที่มีมุมมอง และทัศนะของ
ทุกภาคส่วนทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องอยู่บนพื้นฐานความจริง และ
เป็นไปได้ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ควรมีการ
ติดตามผลเก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ของทุก ๆ โครงการย่อย
เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึง SWOT ให้เกิดการป้องกันปัญหา
และพัฒนาเป็นแม่แบบของโครงการต่อ ๆ ไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากงานวิจัยนี้ ศึกษาเพียงขอบเขตความ
ร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาแรงงาน
กรณีศึกษาด้านการเขียนแบบและผลิตด้วยโปรแกรม
คอมพิวเตอร์ในการผลิตจึงควรมีการศึกษาในกรณีศึกษา
ด้านอื่น ๆ ที่มีการขาดแคลนแรงงานทักษะเพื่อเปรียบเทียบ
ผลการศึกษา และนำมาหาแนวทางแก้ไข และพัฒนา
ร่วมกัน เพื่อให้เกิดการดำเนินนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ
และมีผลสัมฤทธิ์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงแรงงาน. (๒๕๕๖). สรุปผลการสัมมนา ประเทศไทยจะก้าวข้ามปัญหาการขาดแคลนแรงงานได้อย่างไร.
สืบค้นเมื่อ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙, จาก http://www.mol.go.th/sites/default/files/Conclusion_of_the_seminarlabour_for30May2013_1.pdf
- ตาหนุ่ม Nation Bloc. (๒๕๕๖). ปัญหาการขาดแคลนแรงงานไทย. สืบค้นเมื่อ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙, จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/zumon/2013/02/21/entry-1>
- Agranoff, Robert & McGuire, Michale. (2003). *Collaborative Public Management: New Strategies for Local Governments*. Washington, DC: Georgetown University Press.
- Catherine Bédoué, Jean-François Giret. (2011). การขาดแคลนแรงงานที่จบการศึกษา: คือ การลงโทษในตลาดแรงงานฝรั่งเศส?. *Journal of Vocational Behavior*, 78(1), 68-79.
- Kye Woo Leea, Dae Hong Kimb, Ha KyeongLeec. (2016). Meister Vocational High School มีประสิทธิภาพด้านต้นทุนมากขึ้นหรือไม่?. *International Journal of Educational Development*, 51, 84-95.
- Sandra Hasanefendic, Manuel Heitor, Hugo Horta. (2016). การฝึกอบรมสำหรับงานใหม่: บทบาทของการศึกษาระดับอุดมศึกษาทางเทคนิคและอาชีวศึกษาและความเกี่ยวข้องกับนโยบายวิทยาศาสตร์โนโปรตุเกส. *Technological Forecasting and Social Change*, 133 Part B, 328-340.
- Patton, M. Q. (1990). *Qualitative Evaluation and Research Methods (2nded.)*. Newbury Park, CA: Sage Publications, Inc.